

Dobrý den,

donesly se nám zprávy, že Komise, S&D a Zelení ve výboru IMCO silně tlačí na paní Fordovou, aby přijala omezení odsouhlasená v Radě s tím, že „něco se prostě musí zakázat“. Někteří další stínovní zpravodajové prý jsou ochotni tyto požadavky akceptovat. Byli bychom rádi, kdybyste jim tlumočili náš postoj v této záležitosti.

Jistě víte, že jsme se snažili k celé záležitosti přistupovat konstruktivně a poskytnout naše znalosti k nalezení řešení skutečných bezpečnostních problémů, jako jsou špatně znehodnocené zbraně, „poplašné“ samopaly atd. Já sám jsem několikrát při vystoupeních v médiích oponoval požadavkům na zamítnutí celého návrhu a vysvětloval, že není možné Směrnici jen tak smést ze stolu, protože jsou zde skutečné závažné bezpečnostní problémy, které je třeba řešit.

Velmi nás mrzí, že si někteří stínovní zpravodajové tuto naši dobrou vůli hledat řešení bezpečnostních problémů zcela mylně vyložili jako ochotu diskutovat o právech bezúhonných lidí, které zastupujeme a hájíme, nebo je snad dokonce obětovat uspokojení Komise.

Komise sama má obrovský podíl na některých teroristických útocích a mnoha dalších zločinech, které spoluzavinila svou neuvěřitelnou a vědomou nedbalostí při plnění svých zákonných povinností. Jistě víte, že už současná Směrnice z roku 2008 ukládá, že „Komise vydá postupem podle čl. 13a odst. 2 společné pokyny o standardech a technikách znehodnocení, aby bylo zajištěno, že znehodnocené zbraně jsou nevratně neschopné střelby.“ Jistě také víte, že Komise přes mnohá upozornění od různých vládních i nevládních organizací na kriminalitu páchanou tímto typem zbraní tuto povinnost nesplnila až do 18.11. 2015, tedy sedm let od vzniku této povinnosti.

To je něco naprosto otřesného. Kdyby kterýkoli běžný občan sedm let neplnil své zákonné povinnosti i přes upozornění, že kvůli tomu umírají lidé, skončil by na velmi dlouhou dobu ve vězení. Komise však samozřejmě nejenže nejde do vězení, ale naopak se ještě dožaduje se toho, aby za její vědomé lajdáctví byli potrestáni lidé, kteří nic špatného neudělali.

My jsme na tyto okolnosti příliš nepoukazovali, protože jsme dávali přednost hledání řešení před hledáním viníků. Ačkoli Komise neprojevila sebemenší známku sebereflexe a setrvala na pozici „něco se musí zakázat, protože naše flákání si někdo musí odskákat“, v Evropském parlamentu (i když v Radě bohužel ne) obecně převládl zdravý rozum, Komise byla odkázána do patřičných mezí a místo politicky motivovaných návrhů na omezování práv bezúhonných občanů s nimi Parlament společně pracoval na nápravě této Komisi

způsobené situace. Zejména přístup paní Fordové a jejího týmu, jakož i průběhy jednání IMCO, nám dávají naději, že se Evropská unie nakonec ukáže být efektivním nástrojem pro ochranu jak občanů, tak jejich práv, nikoli byrokratickým kolosem řízeným přáním nevolených úředníků.

Výbor IMCO v tomto směru odvedl obrovský kus práce, za který jsme náležitě vděční. Přesto však návrh stále obsahuje dva body, o kterých si nedokážeme představit, že by je česká veřejnost přijala (tj. dobrovolně dodržovala) a v případě jejich přijetí bychom byli nuceni žádat českou politickou reprezentaci, aby se postavila za občany a odmítla tyto body implementovat.

První z nich je návrh, aby Komise určovala pravidla pro konverzi automatických zbraní na poloautomatické. Aby nedošlo k nedorozumění: chápeme a uznáváme, že při přeměně vojenských zbraní na civilní musí být technický proces demilitarizace proveden správně a důkladně, aby byla zajištěna jeho nevratnost. O tom není sporu. Domníváme se však, že Komise v tomto směru není ani odborně kompetentní, ani k tomu nemá dobrou vůli.

Za prvé si povšimněte, že současný návrh IMCO na konci obsahuje i nápravu chyb, které Komise udělala v Nařízení o znehodnocování zbraní. Přitom proces znehodnocení zbraně je relativně jednoduchý ve srovnání s konverzí automatické zbraně na poloautomatickou. Takové technické předpisy musí dělat někdo, kdo konstrukci ručních palných zbraní skutečně rozumí, a to orgány Komise zjevně nejsou (jak v Praze připustil i Alain Alexis, ředitel DG COMP: „*Hlavním úkolem našeho odboru je financování obranného průmyslu, civilní držení zbraní není náš hlavní zájem*“). Kromě toho je zde otázka, zda jsou jednotná technická pravidla vůbec realizovatelná: různé zbraně mají různé typy spoušťových mechanismů, jejich konverzi tedy nelze provést vždy stejným způsobem. Není vyloučeno, že by pro mnohé modely zbraní bylo nutné vydat zvláštní technické specifikace.

Kromě toho je nutno poukázat na to, že zákaz těchto zbraní je politická trofej, kterou si Komise vybrala jako důkaz, že 'chrání občany', a snaží se jí celou dobu dosáhnout zuby nehty i za cenu manipulací¹. Máme proto důvodné obavy, že pokud bude pravidla pro konverzi psát Komise, napíše je úmyslně tak, aby byla nepoužitelná. Navíc současná podoba návrhu praví, že se žádné konverze nesmějí dělat, dokud pro to Komise nevydá pravidla, což jí efektivně umožňuje konverze zakázat tím, že je prostě nevydá. (Ano, je tam určeno nejzazší datum vydání, ale praxe ukázala, že Komise si s dodržováním svých povinností vůbec neláme hlavu a není způsob, jak ji k tomu donutit.)

Proto navrhuje alternativní postup, který zaručuje objektivitu, odbornost a pružnost při současné garanci bezpečnosti, důkladnosti a kontroly. Tento postup již v České republice dlouhodobě a bez problémů funguje. Technické řešení konverze řeší sám výrobce, který ji chce provádět; před použitím svého řešení ho však musí předložit ke schválení státní

zkušebně zbraní, která je při posuzování vázána zákonným požadavkem na nemožnost zpětné konverze (který by v našem návrhu byl zaveden obecně Směrnicí). Schválený postup smí výrobce používat, každou konvertovanou zbraň však musí také předložit zkušebně za účelem kontroly dodržení schváleného postupu. Dodržení tohoto procesu je zajištěno tím, že teprve po finální inspekci vyrazí zkušebna na zbraň civilní zkušební značku, bez které není možné zbraň prodat či jinak převést do civilního sektoru.

Konkrétní znění našeho návrhu najdete v příloženém dokumentu označené červeně.

Druhým nepřijatelným bodem jsou pro nás změny navrhované v bodech 12.B a 12.C, tedy zákazy sklopných opěrek a omezení kapacity zásobníků. I když si odmyslíme praktickou nevymahatelnost, stále jsou to přesně ta omezení, která nemají žádný příčinný vztah ani k terorismu, ani k žádnému jinému reálnému problému² a jsou čistě politicky účelová. Právě proto jsou tato omezení vnímána držiteli zbraní jako výše zmíněné trestání za cizí chyby. Prodej předmětných zbraní a zásobníků navzdory hrozícímu zákazu v poslední době spíše roste, proto předpokládáme, že jen málo lidí bude ochotných jej dobrovolně dodržovat. Schválení těchto omezení na evropské úrovni by českou vládu postavilo do situace, kdy by musela volit buď odmítnutí jejich implementace, nebo jejich vynucování na vlastních občanech prostřednictvím stíhání a trestání. Zde si dovoluji připomenout, že vláda i obě komory Parlamentu již vydaly k věci oficiální stanovisko, ve kterém mimo jiné uvádějí, že odmítají perzekuci občanů neodůvodněným zpřísněním legálního držení zbraní. Porušení takové slibu a vynucování omezení, která veřejnost vnímá jako bezdůvodná a nespravedlivá, by jistě vedlo nejen k oslabení důvěry občanů v Českou republiku, ale také ke značnému posílení protiunijních nálad v zemi. Ty by byly ještě podstatně posíleny tím, že navrhovaná výjimka pro sportovní střelce – povolení jen pro členy státem uznaných střeleckých organizací – vypadá jako vystřižená z dob totality.

Z těchto důvodů Vás žádáme, abyste přijali výše uvedené změny.

S pozdravem

za LEX – sdružení na ochranu práv majitelů zbraní
David Karásek, mluvčí

¹ Komise vám například sdělila, že studie „[Evaluation of the Firearms Directive](#)“ shledala nelegální konverze poloautomatických zbraní na automatické jako bezpečnostní riziko. Nesdělila vám však informaci z následujícího odstavce téže studie (str. 49) – že studie nenašla žádné důkazy, že by takto upravená zbraň byla někdy skutečně použita ke spáchání jakéhokoli zločinu.

² zákaz tohoto typu, pouze podstatně přísnější (zákaz nejen sklopných pažeb, ale i pistolových pažbiček, nadpažbí, ústových brzd a dalších 'vojenských' prvků + omezení kapacity zásobníku na 10 nábojů) byl již vyzkoušen v celých USA po dobu 10 let (1994 – 2004). Ani při zavedení, ani při vypršení tohoto zákazu nebyl zjištěn žádný měřitelný vliv na ozbrojenou kriminalitu.